

N:o 29.

Af Herr E. Clairfelt: Om ändring i eller tillägg till 2-Kap. § 15 strafflagen.

Uti 13 § 2 Kap. strafflagen, hvarigenom är stadgadt att det tillkommer Konungens Befallningshafvande allena att förordna om böters förvandling till motsvarande kroppsstraff, beslöt 1876 års Riksdag, på anförda skäl, det tillägg att jemväl af Konungen tillsatt särskild tillsyningsman för kronohäkte skulle i vissa fall vara berättigad att om en dylik förvandling förordna; och har Kongl. Maj:t, efter Högsta Domstolens hörande, med bifall till hvad Riksdagen sålunda beslutat, låtit den 30 December 1876 utfärda nådiga förordningar i ämnet.

Nu har emellertid Kongl. Maj:t uti en till denna Riksdag aflåten nådig proposition framlagt förslag till utsökningslag, i hvars 1 § stadgas: "att i rikets städer, med undantag af Stockholm, magistraten eller, der Konungen det förordnar, viss ledamot af magistraten, är öfverexekutor". Skulle detta nådiga förslag vinna Riksdagens bifall och således upphöjas till lag, synes en oegentlighet ligga deruti, att öfverexekutor i stad skulle hos öfverexekutor för landet eller Konungens Befallningshafvande fortfarande begära en så enkel verkställighetsåtgärd, som den hvilken afses i ofvan omförmälda paragraf af strafflagen. Kan det anförtros åt städernas magistrater att handlägga och besluta i de vida svårare och mera maktpåliggande ärenden, som i förslaget till utsökningslag äro åt dem såsom öfverexekutorer anförtrodna, synes det äfven kunna öfverlemnas åt magistraterna att förordna om förvandling af i stad ådömda böter, helst den därför erforderliga lagkunskap snarare bör förutsättas hos en magistrats ledamöter, hvilka jemväl bekläda domarembeten, än hos tillsyningsmännen vid kronohäkterna, de der i allmänhet icke äro lagfarne.

På grund häraf och jemväl för befordrande af nödig skyndsamhet vid verkställigheten af ådömdt straff, vågar jag alltså föreslå:

att, derest Riksdagen antager det af Kongl. Maj:t framlagda förslag till utsökningslag, Riksdagen i sammanhang dermed ville besluta den förändring i eller tillägg till 13 § 2 Kap. strafflagen, att i stad, der anordningen om magistratens öfvertagande af öfverexekutorsbefattningen blifver bringad till stånd, magistraten eller den ledamot af magistraten, som Konungen kan till öfverexekutor utse, skall om förvandling af i stad ådömda böter förordna.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1877.

Eug. Clairfelt.

N:o 30.

Af Herr A. J. Enander: Om tillägg till 7 Kap. § 3 Giftermålsbalken.

Att Giftermålsbalkens 7 kap. åsyftar att åt trolofvad bereda tillfälle bevaka sin rätt, om den person, med hvilken trolofningen ingåtts, vill svika gifvet löfte, tyckes vara uppenbart; men lika uppenbart synes vara, att de i nämnda kapitel förekommande stadganden icke äro för sådant ändamål tillräckliga. Allra minst är qvinnans rätt i berörda hänseende skyddad, och dock torde ett sådant skydd vara för henne mer än för mannen behöfligt. Endast i den församling, der bruden bor, skall lysning afkun-